

[Arbejdsministeren]

var i kraft fra 1. juli 1979 til 5. december 1980. Reglen havde derfor virkning første gang ved jul/nyttår 1979-80 og sidste gang i forbindelse med grundlovsdag 1980. Arbejdsløshedslovens § 85 a blev ophævet ved lov nr. 509 af 3. december 1980, fordi administrationen af ordningen viste sig at være en uacceptabel belastning. Arbejdsdirektoratet skønner således, at det ville være nødvendigt at føre 9.000 inkassosager mod arbejdsgivere for at inddrive arbejdsgiverrefusionen for den periode, hvor arbejdsløshedslovens § 85 a var i kraft. Dertil kommer, at arbejdsdirektoratet har modtaget ca. 2.000 § 85 a-klagesager fra arbejdsgivere.

Den 21. august 1981 offentliggjorde finansministeriets administrationsdepartement en redegørelse om arbejdsløshedsforsikringens administration. Rapporten er udarbejdet af en arbejdsgruppe, der blev nedsat i december 1980 af finansministeren og arbejdsministeren.

I rapporten blev det foreslået, at staten frafalder krav vedrørende arbejdsløshedslovens § 85 a og efter anmodning tilbagebetaler allerede erlagte arbejdsgiverindbetalinger.

Forslaget blev begrundet med, at de krav, der kan gennemtvinges, næppe vil give indtægter, der står i noget rimeligt forhold til de administrative udgifter ved at færdigbehandle de foreliggende sager.

På denne baggrund blev der på finansloven for 1982 givet tilslutning til, at kravene mod arbejdsgiverne bortfalder, og at indbetalte beløb skal tilbageholdes efter anmodning.

Afviklingen vil snarest blive påbegyndt, og jeg kan altså besvare det stillede spørgsmål benægtende.

Spm. nr. 809

Til *justitsministeren* (28/5 82) af:

Knud Lind (FP):

»Kan ministeren begrunde, hvorfor ministeren mener, at højesteret har ændret praksis i henhold til udøvelse af retfærdighed i forbindelse med optagelse af sagen John Trap Andersen og A/S Chr. Christensen, Entreprenør- og Vognmandsforretning, i højesteret?«

Besvarelse (9/6 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 606.

Til yderligere begrundelse af ministeriets afslag på John Trap Andersens ansøgning om 3. instans bevilling kan det anføres:

Ved bevisførelsen i by- og landsretten blev der henvist til en endelig straffedom vedrørende John Trap Andersen, hvorved Østre landsret den 25. august 1980 stadfæstede Ballerup kriminalrets dom af 12. september 1979. Det må herefter antages, at der foreligger en så væsentlig tilsidesættelse af Trap Andersens forpligtelser over for arbejdsgiveren, at ministeriet må anse det for usandsynligt, at dommen vil blive ændret under en eventuel prøvelse i Højesteret.

Spm. nr. 810

Til *justitsministeren* (1/6 82) af:

Knud Lind (FP):

»Kan ministeren begrunde, hvorfor ministeren mener, at højesteret ikke vil ændre den afsagte dom mellem appellant John Trap Andersen og A/S Chr. Christensen, Entreprenør- og vognmandsforretning?«

Begrundelse

Det bemærkes, at John Trap Andersen ikke har godkendt frafald af de udeblevne vidner ved ankesagen i østre landsret. Det ses af østre landsrets udskrift af retsbogen den 15. januar 1981 vedrørende de ønskede bilag samt vidneindkaldelse af 18. marts 1981. Ligeledes viser regnskabsbilag af 27. marts 1981 fremlagt i østre landsret, at der ikke har været behov for vidnefrafald. Østre landsrets selvstændige indgreb på John Trap Andersens spærrede konto havde der ikke været behov for, hvis John Trap Andersen havde medgivet vidnefrafald.

Besvarelse (9/6 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der henvises til besvarelse af spørgsmål nr. 606 og 809.

Det tilføjes, for så vidt der i begrundelsen for spørgsmålet ligger en forudsætning om, at der er handlet ukorrekt fra østre landsrets side, at klager i denne henseende henhører